

не става да върви до като не снематъ отъ него. При пътуванието, тя се задоволява съ малко храна: даватъ ѝ бодливи и сушени растения, една шена бобъ или ячимикъ и др. Безъ вода може да трае 8 дена. Така щото камилата е много полъзно животно. Освѣтъ това ѣдтъ ѝ месото, взематъ мѣкото и козината ѝ.

Отъ това виждаме колко е сгодна камилата за пътуване изъ пустинитѣ. Когато пъкой ще пътува изъ такива мѣста, наема си камила, хвани си водачъ (за водачи служатъ тамканитѣ хора, защото тѣ познаватъ мѣстата), приготвятъ си всичко и тръгватъ.

За да не ги убиятъ водачитѣ изъ, или дивацитѣ изъ пустинята, то пътниците се събиратъ много, около 200—300 камили, даже и повече и тогава тръгватъ наедно. На толкози пътници казватъ *керванъ*.

При пътуването ставатъ много нещастия. На тѣхъ нападтъ пъкои опасни животни и краятъ се свършва съ много жертви. Но най опасно отъ всичко е *врѣмето*. Когато водачитѣ видятъ, че врѣмето ще се развали и ще настане буря (това тѣ познаватъ по небето и по ревенъето на камилитѣ), тогава тѣ бързатъ да пристигнатъ на пъкое закрито мѣсто.

Но тежко имъ, ако не свариатъ да намѣрятъ такова мѣсто! Тѣ чуватъ бучението на вѣтъртъ, гледатъ какъ отъ срѣща имъ се носи пѣсъкъ като планина и голѣмъ страхъ и трепътъ ги обзема, като си помислятъ, че приближава тѣхната смъртъ. Нещастна, страшна картина е тогава! Отъ една страна чувашъ жалостния ревъ на камилитѣ, които усѣщатъ че смъртъта имъ иде, а отъ друга—пътниците съ плачъ и вжсанье на дрѣхитѣ си се прѣгръщатъ и процаватъ! . . .

Слѣдъ пъколко минути всичко се свършва—нещастния керванъ цѣлъ засипанъ съ пѣсъкъ, всичко умрѣло!

Слѣдъ утихването на бурята, гдѣто е билъ кервантъ, гледанъ купчени отъ пѣсъкъ, а подъ тѣхъ тѣлата на измрѣлитѣ пътници. Но и тукъ пѣматъ спо-